

Smaaabeløb, der ydes af tilfældige, midlertidige Beboere i en Kommune, Halvdelen til Dpholds kommunen. I saa Henseende har jeg og adskillige ærede Medlemmer med mig i Udvalget ment, at naar man for dette Forholds Vedkommende kunde blive staaende ved, hvad der hidtil har været Regel, nemlig at Dpholdets Varighed er det eneste, der afgør, hvorledes Stattebeløbet — eller, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds vilde have, det skulde hedde: Skattepligten — skal fordeles. Jeg skal indrømme, at Skattepligt kan være fuldkommen saa adækvat et Udtryk som selve Skatten, men i øvrigt vil jeg dog sige, at det er ikke noget ukendt, at selve Skatten fordeles. Det have vi nu saa godt som hver Dag i den mellemkommunale Opgørelse mellem Kjøbenhavn og Landkommunerne, idet den ene Kommune tilbagebetaler en Skatteyder, hvad den anden Kommune opkræver. — Med Hensyn til Lovforslagets og de dertil stillede Vædringsforslags øvrige Indhold kan jeg indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger. Det ærede Mindretals store Forslag, for hvilket det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) er Ordfører, skal jeg slet ikke komme ind paa, men blot sige dette, at hvis dette Forslag blev til Lov, saa vilde man med Føje kunne forandre Titlen derhen: Forslag til Lov om Forhøjelse af Kjøbenhavns og enkelte andre Kjøbstæders Skatteindtægt og om Forhøjelse af Landkommunalbestyrelsernes Arbejde. Det er en given Sag, at Hovedsagen, det væsentlige, der vilde opnaas derved, at man fulgte dette Forslag, vilde være i endnu langt højere Grad, end det er Tilfældet med Flertallets Forslag, at forage Stadsen Kjøbenhavns og andre større Kjøbstæders Indtægter paa Befolking af Landet, og hvad der er lige saa sikkert, er, at man ved at følge dette Forslag vilde i ganske overordentlig Grad overbyrde Sogneraadene med et efter mit Skøn ret umhyttigt Arbejde. Jeg vil derfor ikke paa nogen Maade kunne stemme for dette Vædringsforslag, naaget jeg ganske vist erkender, at der paa flere Punkter er noget godt i det, men paa Grund af det uhyre Arbejde, det lægger paa Sogneraadene rundt omkring i Landet, og paa Grund af den uhyre Favør, det giver Næringskommunerne, som da navnlig atter i allerhøjeste Grad bliver Kjøbenhavn, paa de andre Kommuners Befolking, kan jeg paa ingen Maade slutte mig til det. Hvad angaar et Forslag, der er stillet af den højtærede Indenrigsminister, saa erkender jeg, at det er klart og koncist og vistnok aldeles nødvendigt for

at komme i Overensstemmelse med et Lovforslag, som blev vedtaget for Kjøbenhavns Vedkommende for nogle faa Aar siden, nemlig Loven af første April 1887. Det er jo nemlig notorisk, at der er fremkommet der, uden at man vist har lagt Mærke til det, en Uoverensstemmelse i Skattelovgivningens Bestemmelser for Kjøbenhavn paa den ene Side og det øvrige Land paa den anden Side, og det er vist ganske nødvendigt, at noget lignende som det, den højtærede Minister foreslaar, bliver vedtaget, for at man kan komme ud over denne Uoverensstemmelse. Den meget ærede Minister mente i Gaar, at man ved at vedtage dette Vædringsforslag under Nr. 5 vilde kunne undvære eller endogsaa maatte undvære et andet Vædringsforslag, nemlig det under Nr. 21, idet den højtærede Minister mente, at det, man tilfigter ved Vædringsforslaget under Nr. 21, og om hvilket den højtærede Minister jo gentagende har erklæret, at han egentlig ikke i Princippet har noget mod det, vilde opnaas ved Ministerens Forslag under Nr. 5. Jeg tror egentlig ikke, det er rigtigt. Jeg tror ikke, det opnaas. Men naar blot den højtærede Minister er enig med det Mindretal, der har stillet Vædringsforslag under Nr. 21, blot han er enig med os i, at der tilfigtes opnaaet det, som Vædringsforslaget under Nr. 21 gaar ud paa, med den meget ærede Ministers Vædringsforslag under Nr. 5, saa kommer man meget let mellem 2den og 3dje Behandling til den nødvendige Tilføjelse til den meget ærede Ministers Forslag saaledes, at Hensigten virkelig kan opnaas.

Det kan synes og har maaffe paa adskillige Medlemmer gjort det Indtryk, at der er Uoverensstemmelse med Hensyn til min Stilling til Vædringsforslagene under Nr. 8 og 9, idet jeg gaar med til dem begge. Det ligger simpelthen deri, at jeg i Princippet i alt Fald er enig med de ærede Medlemmer, som have stillet Vædringsforslag under Nr. 8 sammen med mig, nemlig det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) og det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen), enig i, at en Paragraf 2, en regulerende Bestemmelse maa der efter min Mening ind i Loven enten før eller senere, men jeg tror paa den anden Side, at det oprindelige Lovforslags § 2 ikke bør bibeholdes. Jeg er nemlig bange for, at man ad den Vej vil komme til Formalitetsbestemmelser af en saadan Natur, at Sogneraadene omkring i Landet ikke kunne være tjente med at benytte dem. Derimod er jeg